

नाभिः

नाभी

नामक

मुखं करिष्यामि नान्दस्येति । अन् । अन्-
इयप्रारम्भयुक्ते, चि । यथा, रामायणे । २ ।
८१ । १ ।

“ततो नान्दीमुखीं रात्रिं भरतं सूतमागधाः ।
तुष्टुः सविशेषज्ञास्त्वैर्भूजलसंस्तवैः ॥”

नान्दीवादी, [न] चि, (नान्दी वदतीति । वद +
णिनिः ।) नान्दीश्लोकपाठकारी । नान्दीवदन-
शीलः । मेरीवादनशीलः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

नापितः, पुं, (न आप्नोति सरलतामिति । न +
आप् + “नआप् इट् च ।” उणां ३ । ८७ ।
इति तन् इट् च ।) वर्णसङ्करजातिविशेषः ।
स तु पट्टिकायां कुवेरिणे जातः । इति परा-
शरपद्धतिः ॥ श्रुतायां चत्त्रियाज्यातः । इति
विवादावसेतुः ॥ तस्य चौरं कर्म । तत्-
पर्यायः चुरी २ सुखी ३ दिवाकीर्षिः ४
अन्तावसायी ५ । इत्यमरः । १२ । १० । १० ॥ इति ६
वातुसौप्ततः ७ नखकुट्टः ८ ग्रामणीः ९ । इति
शब्दरत्नावली ॥ चत्त्रिलः १० सुखः ११ भाङ्ग-
पुटः १२ । इति जटाधरः ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे ।
३ । ७३ ।

“नराणां नापितो धूर्तः पक्षिणाश्चैव वायसः ।
दंष्ट्रिणाश्च शृगालस्तु श्वेतभिच्छुल्लपखिनाम् ॥”

नापितशालिका, स्त्री, (नापितस्य शालिका
गृहम् ।) नापितशाला ॥ नापितगृहम् । तत्-
पर्यायः । खरकुटी २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

नाभिः, पुं, (नक्षते बध्नाति विपन्नादीनि ।
नह वन्धे + “नहो भञ्ज ।” उणां ४ । १२५ ।
इति इच् भञ्जान्तादेशः ।) सुखरूपः । चक्र-
मध्यम् । (यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । ६३ ।

“अरैः सन्ध्यायते नाभिर्नाभौ चाराः प्रतिष्ठिताः ।
स्वामिसेवकयोरेवं दृष्टिचक्रं प्रवर्तते ॥”

चत्त्रियः । इति मेदिनी । भे, ५ ॥ प्रियव्रतराज-
पौत्रः । (अयोध्याय पुत्रः । यथा, ब्रह्माण्डे ।
३५ अध्याये ।

“तस्य पुत्रा बभूवुस्तु प्रजापतिसमा नव ।
ज्येष्ठो नाभिरिति स्थातस्तस्य किंपुरुषोऽनुजः ॥”

“नाभये दक्षिणं वर्धं हिमवन्तं पिता ददौ ॥”
गोत्रम् । इति संक्षिप्तसाराणाद्वृत्तिः ॥ (प्रधा-
नम् । इति विश्वः । यथा, रघुः । १८ । २० ।

“सुतोऽभवत् पञ्चजनभक्त्यं
स्तुतस्तस्य नाभिर्मुपमकलस्य ॥”

महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ६२ ।

“नाभिर्नन्दिकरो भावः पुष्करः स्थपितः
स्थिरः ॥”

नाभिः, पुं स्त्री, (नह वन्धे + इच् भञ्जान्तादेशः ।)
प्राणयज्ञम् । इति मेदिनी । भे, ६ ॥ नाह इति
भाषा । तत्पर्यायः । नाभी २ तुन्दूपी ३ । इति
शब्दरत्नावली ॥ उदरावर्तः ४ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा, पञ्चदश्याम् । ६ । ११७ ।

“विष्णुर्नाभेः सप्तदभूतो वेधाः कमलजस्ततः ।
विष्णुरेवैव इत्याहुर्लोकं भागवता जनाः ॥”

“स च गर्भस्थस्य सप्रभिर्मासैर्मवति ।” इति
सुखबोधः ॥ (“तस्य चैनाभिः पथ्यत तां लोभ्र-
मधुकप्रियङ्गुदारुहरिद्राकल्कसिद्धेन तैलेनाभ्य-
ज्यादेयामेवतेलौषधानां चूर्णेनावचूर्णयेदेयनाडी-
कल्पनविधिस्तुः सम्यक् ॥” इति चरके शरीर-
स्थाने अष्टमेऽध्याये ॥) अस्मिन् स्थाने मणि-
पुरनामदण्डदलपद्मसंज्ञः । यथा,—

“तदूर्ध्वं नाभिदेशे तु मणिपूरं महत्प्रभम् ।
भेधार्थं विदुदाभञ्जं बहुतेजोमयं ततः ॥

मणिर्वाङ्मनं तत् पद्मं मणिपूरं तथोच्यते ।
दण्डमिच्छ दलेयुक्तं डादिफान्ताचरान्वितम् ।
श्रिवेनाधिष्ठितं पद्मं विश्वालोकाकारणम् ॥”

इति तन्त्रम् ॥

कस्तूरिकाभदे, स्त्री, इति मेदिनी । भे, ६ ॥

नाभिकण्टकः, पुं, (नाभेः कण्टक इव ।) आवर्तः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ गोङ्ग इति भाषा ॥

नाभिका, स्त्री, (नाभिरिव कायतीति । कै + कः ।)
कटभीष्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥

नाभिगुडकः, पुं, (नाभौ गुडको गोलः ।) स्त्रीत-
नाभिः । गोङ्ग इति भाषा । तत्पर्यायः ।

गर्भण्डः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ नाभिकण्टकः
३ आवर्तः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ गोङ्गः ५ ।

नाभिगोलकः, पुं, (नाभौ गोलकः ।) नाभिगुडकः ।
इति जटाधरः ॥

नाभिजः, पुं, (नाभौ जायते इति । जन् + डः ।)
ब्रह्मा । इति धरणिः ॥

नाभिजम्बा, [न] पुं, (नाभौ जम्ब यस्य ।)
ब्रह्मा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

नाभिनाला, स्त्री, (नाभिस्थिता नाला नाडी ।)
नाभिसम्बन्धिनी नाडी । तत्पर्यायः । अमला
२ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, रघुः । १५ । ७ ।

“तदङ्गुष्ठस्याधुतनाभिनाला
कञ्चित् स्मृतो नामनघा प्रकृतिः ॥”

नाभिभूः, पुं, (नाभौ भूतत्पत्तिर्यस्य ।) ब्रह्मा ।
इति हेमचन्द्रः । १ । १२७ ॥

नाभिर्वर्धः, पुं, (नाभेरन्वीप्रपुत्रस्य वर्धः ।) भारत-
वर्धः । यथा, “योऽसौ मनुपुत्रः प्रियव्रतो नाम
सप्तद्वीपाधिपतिर्भवत् तस्य चाज्योधादयो दश
पुत्रा बभूवुः चयः प्रव्रजिताः श्रिट्वाणां सप्तानां
सप्त द्वीपाः पित्रा दत्ताः । तत्र जम्बद्वीपाधिपते-
श्चाज्योप्रस्य नव पुत्रा बभूवुः ।
नाभिः किंपुरुषश्चैव हरिवर्ध इमावृतः ।
रम्यो हिरण्ययश्चैव कुरुर्भद्राश्चक्रेतुमान् ॥
नव वर्थाणि तेभ्यः पित्रा दत्तानि वनं प्रविशता
चाज्योधेण । हिमालयस्याधिपतेर्नाभिकर्धभः
पुत्रो बभूव ऋषभाङ्गरतः भरतेन चिरकालं
धर्मेण शासितत्वाद्विहं भारतं वर्धमभूत् ॥” इति
नारसिंहे ३० अध्यायः ॥

नाभी, स्त्री, (नाभि + वा डीष् ।) नाभिः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् ।
६०८ ।

“सगन्धपदमधिकगौरं नाभीमूलं निरंशुकं
कृत्वा ।

अनया सेवित पवनं त्वं किं कृतमलयभृगुपातः ॥”

नाभीलं, स्त्री, (नाभीं लातीति । ला + कः ।)
नार्यां वङ्गणः । कङ्कम् । गर्भाण्डम् । इति
मेदिनी । ले, १०१ ॥ नाभिगाम्भीर्यम् । इति
हेमचन्द्रः ॥

नाभ्यं, चि, (नाभेरिदमिति । नाभि + यत् ।)
नाभिसम्बन्धि । इति आकरणम् ॥ (यथा,
भागवते । ३ । ४ । १३ ।

“पुरा मया प्रोक्तमजाय नाभ्ये
पद्मे निवस्थाय ममादिसर्गे ॥”

नाभये हितम् । “शरीरावयवात् यत् ॥” ५ । १ । ६ ।
इति यत् । “नाभि नभश्च ।” ५ । १ । २ ।

इत्यस्य वार्तिकोक्त्या । भिन्नभादेशस्तु न भवति ।
अस्य गवादितया सां गेगश्रितत्वात् रथनाभा-
वेव प्रवृत्तेः । नोमिहते च ॥ महादेवे, पुं ।
यथा, महाभारते । १२ । १८४ । १६ ।

“नमो नाभाय नाभ्याय नमः कटकटाय च ॥”

नाम, च, (नामयतीति नाम्यतेऽनेन वा । नम + णिच्
+ बाहुलकात् ङः ।) प्राकाश्यम् । सम्भाषणा ।
क्रोधः । उपगमः । कृतसनम् । इत्यमरः । ३ । ३ ।
२५० ॥ प्रकाश्ये यथा । हिमालयो नाम नगाधि-
राजः । हिमालयः प्रकाशोऽतिप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥
सम्भाषे सम्भावनायाम् । इह नाम सीता भवि-
ष्यति ॥ क्रोधे ममापि नाम दृष्टान्तस्य परैरभि-
भवः ॥ उपगमः साख्योऽङ्गीकारः एवं नामाभूत् ॥
कृतसने को नामायं सवितुर्दये स्वापमेवं
विश्रुते ॥ विश्रुये च । अन्यो नाम गिरिमारी-
इति ॥” इति तट्टीकायां भरतः ॥ स्मरणम् ।
विकल्पः । इति मेदिनी । भे, ५३ ॥

नाम, [न] स्त्री, आयते अभ्यस्यते यत् तत् ।
(आ अभ्यासे + “नामन् सोमन् योममिति ।”
उणां ४ । १५० । इति मनिनृप्रत्ययेन निपात-
नात् साधुः ।) संज्ञा । तत्पर्यायः । आख्या २
आज्ञा २ अभिधानम् ४ नामधेयम् ५ । इत्य-
मरः । १ । ६ । ८ ॥ आज्ञानम् ६ लक्षणम् ७ उप-
देशः ८ आज्ञयः ९ संज्ञा १० गोत्रम् ११
अभिख्या १२ । इति शब्दरत्नावली ॥ लिङ्गम् ।
तच्च स्याद्विभक्त्यर्थः शब्दः । तत् पञ्चविधं
यथा,—

“उणाद्वर्णं ज्ञेयं तद्विज्ञानं समाजम् ।
शब्दादुक्तं चैव नाम पञ्चविधं स्मृतम् ॥”

इति गोयीचन्द्रः ॥

अवक्तव्यनामानि यथा,—

“आत्मनाम गुरोर्नाम नामानि कृपणस्य च ।
प्राधान्येऽपि न वक्तव्यं ज्येष्ठपुत्रकलत्रयोः ॥”

इति कर्मलोजनम् ॥

नामकरणं, स्त्री, (नाम्नः करणं यच्च ।) संस्कार-
विशेषः । तत्रोक्तनक्षत्राणि यथा । अश्विनी १
रोहिणी ४ मृगशिराः ५ पुनर्वसुः ७ उत्तर-
फल्गुनी १२ स्वाती १५ अश्लेषा १७ उत्तरा-